

Covid-19: Το αιφνίδιο τέλος του ελληνικού παρασιτισμού

του Γιώργου Καραμπελιά

Στην Ελλάδα, με την κρίση που προκάλεσε η πανδημία του κορονοϊού, ολοκληρώθηκε – και ελπίζω να μείνουμε έως εκεί – η δραματική περίοδος μιας υπερδεκαετούς κρίσης που μοιάζει με έναν πόλεμο μεγάλης διάρκειας. Και δυστυχώς όπως όλες, οι ιστορικές περιόδους στη χώρα μας, έτσι και **η μεταπολιτευτική περίοδος έλαβε τέλος μέσα σε μια καταστροφική κρίση.**

Ολόκληρο το παραγωγικό και το κοινωνικό-πολιτικό τοπίο της χώρας ανασκάφτηκε διαλύοντας παραγωγικούς τομείς και πλήττοντας τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων, και υπονομεύοντας την αμυντική αξιοπιστία της με την **συρρίκνωση των αμυντικών δαπανών**, συρρίκνωση που μας απειλεί και με νέο μείζον πιθανό πλήγμα.

Αυτή η κρίση μακράς διάρκειας προκάλεσε μια βαθιά ρήξη στο κοινωνικό και πολιτικό σώμα μιας **κοινωνίας με καταναλωτικά παρασιτικά χαρακτηριστικά** και μια –επίπλαστη μεν αλλά ταυτοχρόνως υπαρκτή– καταναλωτική ευημερία.

Επρόκειτο για έναν κυριολεκτικό σεισμό που ανάλογό του δεν γνώρισε καμιά άλλη ευρωπαϊκή κοινωνία (με απώλεια 35% του ΑΕΠ σωρευτικά, μέχρι το 2020, και ίσως του 50% του μέσου εισοδήματος, εξ αιτίας της υπερφορολόγησης για την αντιμετώπιση της κρίσης χρέους).

Αναπόφευκτη λοιπόν υπήρξε και η **πολιτική κρίση** που γνώρισε το πολιτικό σύστημα της χώρας το οποίο αρχικώς κυριολεκτικά κονιορτοποιήθηκε, αναδεικνύοντας νέες δυνάμεις και συρρικνώνοντας τις παλιές. Τί πιο εμβληματικό από την κατάρρευση του ΠΑΣΟΚ, του κόμματος-τοτέμ της μεταπολίτευσης.

Σχετικά με την οικονομική πραγματικότητα της χώρας, στη διάρκεια της δεκαετίας του 2010, κατέρρευσε δραματικά η παλιά οικονομική διάρθρωση της ελληνικής οικονομίας – αυτό που έχουμε αποκαλέσει **παρασιτικό καταναλωτικό μοντέλο** με τεράστιες εισαγωγές προϊόντων και υπηρεσιών οι οποίες υπερέβαιναν την παραγωγική δυνατότητα της χώρας, με αποτέλεσμα τη διαρκή διόγκωση του δανεισμού και τα **υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα**.

Η κρίση που επέφερε ο κορονοϊός ήλθε να ολοκληρώσει, τη διαδικασία της αποσύνθεσης μιας μάλλον παρασιτικής οικονομικής και κοινωνικής δομής, πλευροκοπώντας τον τελευταίο μεγάλο τομέα της, τον **τουριστικό**.

Στο εξής λοιπόν, δεν έχουμε άλλο μέλλον, αν θέλουμε να επιβιώσουμε ως έθνος, παρά ένα μέλλον παραγωγικό, **εξωστρεφές με ενδογενή βάση**, που θα πρέπει να θεραπεύσει τις τεράστιες κρίσεις που αντιμετωπίζουμε, δημογραφικό, μεταναστευτικό, νεοοθωμανική απειλή, κ.λπ. κ.λπ.

Και ήδη καταγράφονται οι πρώτες ουσιαστικές θετικές εξελίξεις μιας **ενδογενούς** αναδιάρθρωσης της ελληνικής οικονομίας, κατ' εξοχήν στον **αγροτικό** αλλά και τον **μεταποιητικό** τομέα, εξελίξεις που επιταχύνθηκαν μάλιστα στη διάρκεια της κρίσης του κορονοϊού.

Επί παραδείγματι στο δεκάμηνο Ιανουαρίου-Οκτωβρίου το έλλειμμα του αγροτοδιατροφικού τομέα σχεδόν μηδενίστηκε φθάνοντας το 98%, μετά από μια εντυπωσιακή άνοδο των εξαγωγών (6,05 δις. € έναντι 6,16 δις € εισαγωγών), επιστρέφοντας ως ποσοστό εκεί που βρισκόταν στα τέλη της δεκαετίας του 1980!

Όσο για τους τομείς στους οποίους θα έπρεπε να στραφεί κατ' εξοχήν η κρατική παρέμβαση και το ενδιαφέρον της κοινωνίας των πολιτών, όπως η αμυντική και ναυπηγο-επισκευαστική βιομηχανία, η παιδεία, ο πολιτισμός στη διασύνδεσή του με τον τουρισμό και την εκπαίδευση, κ.λπ.

Μια ευχάριστη έκπληξη αποτέλεσε πρόσφατα η τοποθέτηση του Κώστα Σημίτη, σε άρθρο του στις 5 Δεκεμβρίου στην Καθημερινή, όπου, επισημαίνει πως: «...το επίκεντρο της προσπάθειας δεν θα πρέπει να είναι η βελτίωση του οδικού δικτύου, αλλά η παραγωγή εξαγωγίμων προϊόντων, όπως και η υποκατάσταση των εισαγομένων».

Δηλαδή, ο ίδιος ο Κώστας Σημίτης φαίνεται να εγκαταλείπει τον άλλοτε διαβόητο... «σημιακό εκσυγχρονισμό»! Υπογραμμίζει, ορθά, πως «το επίκεντρο της προσπάθειας» θα πρέπει να είναι η παραγωγή εξαγωγίμων προϊόντων, όπως και η υποκατάσταση των εισαγομένων...»

Διότι η απλή δημιουργία «οδικών αξόνων» επέτρεψε απλώς στα εισαγόμενα προϊόντα να φθάνουν ανετότερα παντού, χωρίς να προϋπάρχει η εσωτερική παραγωγή που θα μπορούσε να εκμεταλλευτεί αυτές τις υποδομές. «Στερνή μου γνώση...»

Αποφασιστικής σημασίας παράλληλα είναι η υπέρβαση των όποιων παρασιτικών και ανορθολογικών ιδεολογικών ροπών που αναδείχθηκαν με μεγαλύτερη ενάργεια στη διάρκεια της κρίσης του κορονοϊού:

Αρχικώς του δικαιωματιστικού, ατομικιστικού πυρήνα της μεταμοντέρνας Αριστεράς, τον οποίο εκφράζουν, στην πιο ακραία αλλά και πιο ολοκληρωμένη μορφή, οι απόψεις του γκουρού των

αντιεξουσιαστών Ιταλού φιλοσόφου, Τζόρτζιο Αγκάμπεν· ο οποίος αντιπαραθέτει την «ελευθερία του ατόμου» –ακόμα και αν προκαλεί τον θάνατο– στις υγειονομικές επιταγές μιας συγκροτημένης κοινωνίας.

Ο **δεύτερος άξονας** αφορά σε ένα μεγάλο μέρος ενός «αντισυστημικού» χώρου, ο οποίος εκτρέφει και διακινεί **θεωρίες συνωμοσίας** που παρασύρουν και ταυτόχρονα πλήττουν τους πιο ευάλωτους συμπολίτες μας.

Αυτές οι, ιδιαίτερα επιδραστικές στον εικονικό κόσμο του facebook, απόψεις παρουσιάζονται μέσω της πιο εμβληματικής μορφής των «αρνητών» του Γιάννη Ιωαννίδη. Πράγματι ο Έλληνας καθηγητής του Stanford προσπάθησε να προσφέρει επιστημονική βάση στις θανατηφόρες ανοησίες του Τραμπ, και σήμερα επικρίνεται σφοδρά και από την ίδια τη [Washington Post](https://www.washingtonpost.com).

Ο τρίτος κριτικός άξονας αφορά στον **ορθόδοξο χώρο** και την απόπειρα διαφόρων κύκλων να τον παρασύρουν σε μια απολύτως ανορθολογική αντίληψη, οικοδομώντας έναν νέο, κομματικού τύπου, «ορθόδοξο» φονταμενταλισμό, μέσα από την διαστρέβλωση της ιστορικής αλήθειας σχετικά με τις ενέργειες του Ιωάννη Καποδίστρια απέναντι στην επιδημία της πανώλης, το 1828.

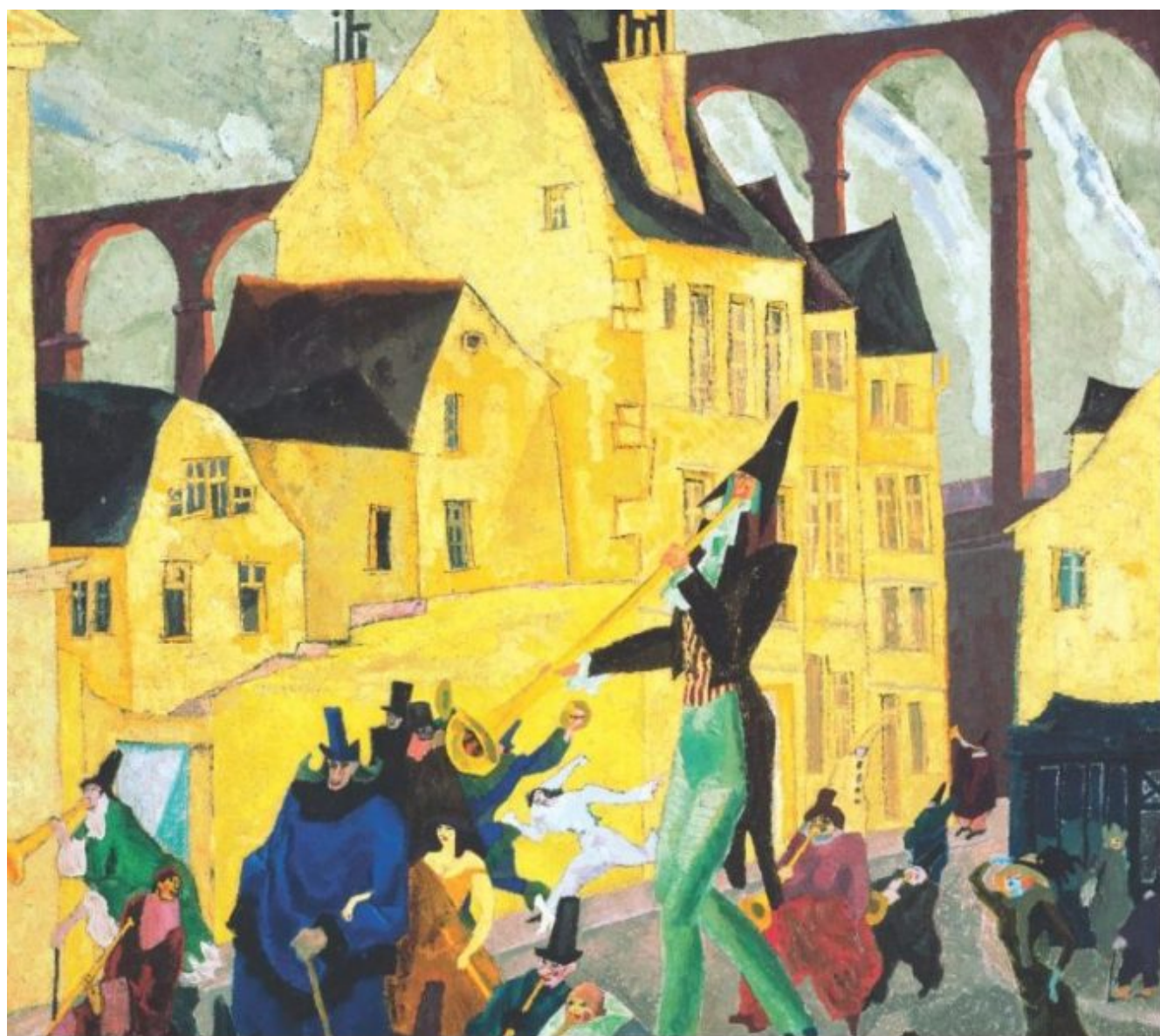
Ενώ παράλληλα επισημαίνονται οι παραποιήσεις των ιστορικών δεδομένων από έναν αντίπαλο δήθεν φιλελεύθερο φονταμενταλισμό.

Τέλος, για να επιβιώσει ο ελληνισμός στον αιώνα μας, και να πραγματοποιηθεί η παραγωγική, πολιτιστική και ιδεολογική επανάσταση που απαιτείται γι' αυτό **η υπέρβαση του διπόλου Αριστεράς-Δεξιάς και των εμφυλιοπολεμικών συνδρόμων** είναι απολύτως αναγκαία.

* Το βιβλίο του Γιώργου Καραμπελιά με τον τίτλο «COVID-19, το αιφνίδιο τέλος του παρασιτισμού», κυκλοφορεί από τις «Εναλλακτικές Εκδόσεις»

20.12.2020

Πηγή: [Liberal.gr](https://liberal.gr)

Γιώργος Καραμπελιάς

Covid-19

Το αιφνίδιο τέλος του παρασιτισμού

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

